

הגזול ומאכיל

פרק עשירי בבא קמא

ק"ח.

עין משפט
נר מצוה

קמא א מ"י פ"א מהל'
גולה ואכילה ה' ז
סגנו עשין ע"ג טו"ש ח"מ
ס"י שסו ספ"ד ז נר מצוה
כאן ובכ"מ פ"ג דף פז.
ושם כל הסוגיא:
קמא ב מ"י פ"ג מהל'
מלוה וזה ה' ח
סגנו עשין דף טו"ש ח"מ
ס"י עד ס"א:
ק"ו ג מ"י פ"ג מהל'
שאלה ופקדון ה' יא
סגנו עשין כח טו"ש ח"מ
ס"י רגל ספ"ק ז:
ק"ח ד מ"י פ"ג מהל'
מלוה וזה ה' ח
סגנו עשין דף טו"ש ח"מ
ס"י עד ספ"ק א:
ק"ט ה מ"י פ"ג מהל'
שאלה ופקדון ה' יא
סגנו עשין כח טו"ש ח"מ
ס"י רגל ספ"ק א:
ק"י ו מ"י פ"ג מהל'
הג"ה וס"י רגל ספ"ק ז:
קמא ז ח מ"י פ"א מה'
טוען ומטען ה' ט
סגנו עשין אה טו"ש ח"מ
ס"י עה ספ"י ו וס"י שפה
ספ"ק ז בהג"ה:
קכב ט י מ"י פ"ג מהל'
סגנו עשין כח טו"ש ח"מ
ס"י עה ספ"י ו וס"י שפה
קכג כ ל מ"י פ"ד מהל'
גביהה ה' יב סגנו
עשין ע"ג טו"ש ח"מ ס"י
שנה ספ"ק ז:

פרה רבועה כו'. וגזלן לא משכה והו' כקרקעות ולר"א דאמר
שדה גזולת קונה פרה עמה וחייב לשלם דמטלטלין נקנין אגב
קרקע ולרבנן לא קנה שדה ולא פרה שדה: **מתני'** לא יהויר
לו **במדבר**. אם אין זה תובעו אין זה יכול לכופו לקבל חונו
או פקדונו במדבר דלאו מקום
שימור הוא: על מנה לאסוף למדבר.
קס"ד שאמר לו לזה זה על מנת
שנלך למדבר וסע אפרע לך להכי
פריך פשיטא והא' מנהה צהלא
לקבלו במדבר: **גמ'** ניסנה ליטבע.
אם ירצה מלוה דידו על העלוונה:
(ו) אי נעיס לאסוהיס ניהלך הסס
מהדרנא לך. ואשמועינן מנה דאע"ג
דלא תנאי גמור הוא דהא אי צנית
קאמר אפ"ה כיון דידע דליהו נמי
למדבר פשיטא עס כרמו יקבלס: רב
הונא ורב יהודה אמרי חייב לשלם:
פטור. ומיהו ישבע כדאמר שאין
יודע שחייב לו כלום דלא עדיף
שמה ממדי דהא אינ' הוא טעין ליה
אין לך צדי כלום הוי משביעין ליה
צנועת היסט: דקא פצרי ליה. וא"ל
גולמני דהו' טענת **ברי'** לאסוף ידי
שמים. וכיון דקא מודי דודאי גזילה
לא נפיק ידי שמים עד דעביד
השבה אכל סיפא הואיל ולא גזלן
ידע ולא גזול ידע ליכא שום טענת
צרי לא צריך למיפק ידי שמים:
אסתר נמי. דהיכא דנא לאסוף ידי
שמים אפילו מאן דפטור ליה מדיני
אדם מודה דחייב היכא דליכא קלס
טענת צרי הלכך רב הונא דלוקמה
רישא דגלס תבע הואיל ואיכא
קלס צרי דהא גזלן ידע דגזילה
מעיקרא חייב צנא לאסוף ידי שמים:
מתני' חייב צנאחירותו. דמכי
גנבה קס ליה צנאחיותה והשבה דעצד
לא השבה היא עד שמועד להו
לבעלים: **ומנו** לאסוף האן. אחר שהחזירו
והיא שלימה הרי יש כאן דעת
בעלים: **גמ'** לדעת צריך דעת.
אם הכירו הבעלים שנגנב מהן טלה
צריך שידעו כשחזירה וואי לא
הודע להו אע"ג דמנו את האן
והיא שלימה עדיין חייב צנאחירותה
וכיון דידע הו'א ליה גזילה גמורה
וצעין השבה מעליותא: **שלא** לדעת.
לא הכירו בעלים קודם חזרה שמהא
לאנס חסירה כלום ולאחר חזרה מנו
את האן והיא שלימה פטור מנין:
אסיפא. לא ידעו הבעלים בגניבתו
ובחזרתו ומנו את האן והיא שלימה
פטור אכל ידעו לא מהני מנין:
ושמואל אבר בין לדעת בין שלא
לדעת מנין פטור וכי קסני מנו את
האן אכולה. בין ידעו בין שלא

ידעו והכי משמע מתני' הגונב טלה ורישא צנאחירותה וידעו שנגנבה מהן קאי מדקמני סיפא לא ידעו מכלל דרישא צידעו
והחזירה ומת חייב צנאחירותו וכן לא ידעו בגניבתו ובחזירתו נמי חייב אכל מנו את האן והיא שלימה פטור בין רישא צידעו בין סיפא דלא
ידעו: **ור'** יוחנן אומר לדעת מנין פטור **שלא** לדעת אפילו מנין לא צריך ומנו את האן ארישא. והכי קמני הגונב טלה דהיינו ידעו אחרי כן
והחזירו חייב צנאחירותה היכא דלא מנו אכל לא ידעו הבעלים בגניבתו ובחזרתו אפי' אין מנין או שמנו אפילו הו'א ידעיה פטור: **ורב חסדא**
אמר לדעת מנין פטור **שלא** לדעת צריך להודיעו. אם לא הודיעו אע"ג דמנו חייב ומנו את האן ארישא והכי משמע מתני' חייב
צנאחירות בין מנו בין לא מנו אימתי בזמן שלא ידעו בעלים בחזרתו ובגניבתו ואם מנו הך דרישא את האן לאחר חזרה פטור:
מ"ט

(א) כחצות יב: צ"מ יז:
קטו: ע"ש צ"ב קלס:
(ב) [קדושין מה: וס"ג].
(ג) [נדרים אהא רבא].
(ד) כן העתיק הב"י בגמרא
ובכ"מ וז"ל הע"ך בשם
רש"י.

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה רב נתן
וכי' נראה ר"י את ר"ת
שחייב:

מוסף רש"י

ור"ז ור' יוחנן אמרי
פטור. מכללס, ומכל
מקום משביעין ליה טענת
היסט עק' הוא דכחיו
שאינו יודע שהוא חייב לו
(כתובות יב.).

רבינו חננאל

מתני'. הגזול את חבריו,
או שלוח הימנו, או
שהפקיד לו ביישוב, לא
יחזיר לו במדבר וכולי.
ורמיהו מלוה משתלמת
בכל מקום, אברה ופקדון
אין משתלמין אלא
במקום. תירצה אביי
מלוה ניתנה ליתבע בכל
מקום, אברה ופקדון לא
ניתנו ליתבע אלא...
מתני'. הגזול את חברו או
שלוח הימנו או שהפקיד
לו ביישוב לא יחזיר לו
במדבר. ורמיהו, מלוה
משתלמת בכל מקום
אברה ופקדון אין
משתלמין אלא במקום.
ותירצה אביי תני מלוה
ניתנה ליתבע בכל מקום,
אברה ופקדון לא ניתנו
ליתבע אלא במקום. על
מנת לצאת במדבר יחזיר
לו במדבר. אוקימנא כגון
דאמ' ליה נהו האי פקדון
בכך ואמ' ליה האיך אנא
למדברא בעינא למיזל,
אמ' ליה אנא נמי היתם קא
אזילנא דאמ' הכי קאמי'
ליה אי מהדרת לי במדבר
מקיבלנא מינ'. מתני'.
האומר לחבירו גזולתיך,
הלויתני הפקדת אצלי
וכולי'. אוקימנא כגון דלא
תבע ליה אידיך. והאי
דקתאני חייב, קבא
לצאת ידי שמים. איחמר
מנה לי בידך והלאה אומ'
איני יודע רב נתן ור'
יוחנן אמרי פטור ובכא
לצאת ידי שמים חייב.
איחמר נמי אמר ר' חיה
רב אבה אמר ר' יוחנן אמר
לי בידך והלאה אומ' איני
יודע חייב בבא לצאת ידי
שמים.